

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

124. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 12. A 13. ČERVENCE 2017

Stanovisko Evropského výboru regionů Koordinace systémů sociálního zabezpečení

(2017/C 342/10)

Zpravodajka: Ulrike Hiller (DE/SES), členka Senátu Svobodného hanzovního města Brémy**Odkaz:** návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (text s významem pro EHP a pro Švýcarsko)

COM(2016) 815 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

návrh nařízení

6. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Dávky dlouhodobé péče dosud nebyly výslovně zahrnuty do věcné působnosti nařízení (ES) č. 883/2004, nýbrž byly koordinovány jakožto dávky v nemoci, což vedlo k právní nejistotě jak pro instituce, tak pro osoby žádající o dávky dlouhodobé péče. Je třeba, aby byl v rámci nařízení pro dávky dlouhodobé péče vytvořen stabilní právní rámec, který bude zahrnovat jejich jasnou definici.	Dávky dlouhodobé péče dosud nebyly výslovně zahrnuty do věcné působnosti nařízení (ES) č. 883/2004, nýbrž byly koordinovány jakožto dávky v nemoci. Je třeba, aby byl v rámci nařízení pro dávky dlouhodobé péče vytvořen stabilní právní rámec.

Odůvodnění

Větší koordinace dávek dlouhodobé péče je vítána. Vzhledem k rozdílným vnitrostátním předpisům navíc není v současnosti možné jednotným způsobem jasně odlišit dávky dlouhodobé péče od dávek zdravotní péče.

Rozsáhlejší koordinace závisí na tom, že poskytování péče bude ve všech členských státech uznáno a rozvíjeno jako doplněk k dávkám v nemoci. V současné době je proto třeba dát přednost změně článku 34 před vložením samostatné kapitoly věnované péči.

Pozměňovací návrh 2

návrh nařízení

čl. 1 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Za 5. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí: „(5a) Soudní dvůr rozhodl, že členské státy jsou oprávněny podmínit přístup ekonomicky neaktivních občanů v hostitelském členském státě k dávkám sociálního zabezpečení, které nepředstavují sociální pomoc ve smyslu směrnice 2004/38/ES, právem legálního pobytu ve smyslu uvedené směrnice. Ověření práva legálního pobytu by mělo být prováděno v souladu s požadavky směrnice 2004/38/ES. Pro tyto účely by ekonomicky neaktivní občan měl být jasně odlišen od uchazeče o zaměstnání, jehož právo pobytu je přímo přiznáno na základě článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tuto judikaturu je nutné kodifikovat, aby se zlepšila právní srozumitelnost pro občany a instituce.	Za 5. bod odůvodnění se vkládají nové body odůvodnění, které znějí: „(5a) Soudní dvůr rozhodl, že členské státy jsou oprávněny podmínit přístup ekonomicky neaktivních občanů v hostitelském členském státě k dávkám sociálního zabezpečení, které zároveň představují sociální pomoc ve smyslu směrnice 2004/38/ES, právem legálního pobytu ve smyslu uvedené směrnice. Ověření práva legálního pobytu by mělo být prováděno v souladu s požadavky směrnice 2004/38/ES. Pro tyto účely by ekonomicky neaktivní občan měl být jasně odlišen od uchazeče o zaměstnání, jehož právo pobytu je přímo přiznáno na základě článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tuto judikaturu je nutné kodifikovat, aby se zlepšila právní srozumitelnost pro občany a instituce.

Odůvodnění

Soudní dvůr Evropské unie ve svých zmíněných rozsudcích shledal, že dávky sociálního zabezpečení, které jsou podle článku 70 nařízení (ES) č. 883/2004 zvláštními nepřispěvkovými peněžitými dávkami, představují rovněž sociální pomoc ve smyslu článku 24 odst. 2 směrnice 2004/38/ES. Pokud jsou zároveň sociální pomocí, je tak odůvodněná i stanovená příslušnost členských států. Navrhovaná změna má v tomto ohledu sloužit k vyjasnění.

Pozměňovací návrh 3

návrh nařízení

čl. 1 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(5c) Aniž jsou dotčena omezení práva ekonomicky neaktivních osob na rovné zacházení vyplývající ze směrnice 2004/38/ES nebo z jiných právních předpisů Unie, nic v tomto nařízení by nemělo omezovat základní práva uznávaná Listinou základních práv Evropské unie, především právo na lidskou důstojnost (článek 1), právo na život (článek 2) a právo na ochranu zdraví (článek 35).“	(5c) Aniž jsou dotčena omezení práva ekonomicky neaktivních osob na rovné zacházení vyplývající ze směrnice 2004/38/ES nebo z jiných právních předpisů Unie, nic v tomto nařízení by nemělo omezovat základní práva uznávaná Listinou základních práv Evropské unie, především právo na lidskou důstojnost (článek 1), právo na život (článek 2), právo na sociální zabezpečení a sociální pomoc (článek 34) a právo na ochranu zdraví (článek 35).“

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

Pozměňovací návrh 4

návrh nařízení

čl. 1 odst. 13

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 12 se nahrazuje tímto: „Článek 12 Zvláštní pravidla 1. Osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je vyslána ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽¹⁾, nebo která je tímto zaměstnavatelem přidělena do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce 24 měsíců a není-li daná osoba vyslána za účelem nahrazení jiného zaměstnance nebo samostatně výdělečně činné osoby, jež byli dříve vysláni nebo předěleni ve smyslu tohoto článku. 2. Na osobu, která obvykle vykonává samostatnou výdělečnou činnost v jednom členském státě a která se rozhodne vykonávat podobnou činnost v jiném členském státě, se nadále vztahují právní předpisy prvního členského státu, nepřesahuje-li očekávané trvání této činnosti 24 měsíců a nenahrazuje-li tato osoba jiného vyslaného zaměstnance nebo jinou vyslanou samostatně výdělečně činnou osobu.“ ⁽¹⁾ Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.	Článek 12 se nahrazuje tímto: „Článek 12 Zvláštní pravidla 1. Osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je vyslána ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁽¹⁾, nebo která je tímto zaměstnavatelem přidělena do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce 12 měsíců a není-li daná osoba vyslána za účelem nahrazení jiného zaměstnance nebo samostatně výdělečně činné osoby, jež byli dříve vysláni nebo předěleni ve smyslu tohoto článku. 2. Na osobu, která obvykle vykonává samostatnou výdělečnou činnost v jednom členském státě a která se rozhodne vykonávat podobnou činnost v jiném členském státě, se nadále vztahují právní předpisy prvního členského státu, nepřesahuje-li očekávané trvání této činnosti 12 měsíců a nenahrazuje-li tato osoba jiného vyslaného zaměstnance nebo jinou vyslanou samostatně výdělečně činnou osobu.“ ⁽¹⁾ Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

Odůvodnění

Navrhované zkrácení období, po jehož uplynutí se právní předpisy hostitelské země musejí na vyslaného pracovníka vztahovat v plném rozsahu, je v souladu s postojem, který VR zaujal v případě směrnice o vysílání pracovníků (COR-2016-02881).

Pozměňovací návrh 5

návrh nařízení

čl. 1 odst. 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 34 <i>se zrušuje.</i>	Článek 34 Souběh dávek dlouhodobé péče <u>1. Jestliže příjemce peněžitých dávek dlouhodobé péče, které se považují za dávky v nemoci a jež tudíž členské státy odpovídající za poskytování peněžitých dávek poskytují v souladu s články 21 nebo 29, může podle této kapitoly pobírat souběžně věcné dávky určené na tentýž účel a poskytované institucí místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě, jež v souladu s článkem 35 musí hradit i instituce prvního členského státu, uplatní se obecné ustanovení o předcházení souběhu dávek stanovené v článku 10, pouze s tímto omezením: pokud daná osoba uplatní nárok na věcnou dávku a pobírá ji, sníží se částka peněžité dávky o částku věcné dávky, na niž se u instituce prvního členského státu, která má povinnost hradit náklady, uplatňuje nebo by se mohl uplatňovat nárok.</u> <u>2. Správní komise vypracuje podrobný seznam dávek dlouhodobé péče, jež splňují kritéria uvedená v čl. 1 písm. vb) tohoto nařízení, přičemž se upřesní, které dávky jsou věcné a které peněžité.</u> <u>3. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotčené osoby méně příznivá než zásady stanovené v odstavci 1.</u>

Odůvodnění

Nebude-li vložena kapitola 1a (pozměňovací návrh 5), musí být čl. 34 odst. 2 přeformulován tak, aby bylo upřesněno, jak má seznam vypracovaný správní komisí vypadat. Co se týče zdůvodnění obsahu, viz odůvodnění pozměňovacího návrhu 1 (k 6. bodu odůvodnění).

Informace sekretariátu: Původní znění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení v čl. 34 odst. 2 uvádí: „2. Správní komise vypracuje seznam peněžitých i věcných dávek, na které se vztahuje odstavec 1.“

Pozměňovací návrh 6

návrh nařízení

čl. 1 odst. 17

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Za článek 35 se vkládá nová kapitola, která zní: „KAPITOLA 1a Dávky dlouhodobé péče	

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 35a Obecná ustanovení 1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení této kapitoly, články 17 až 32 se použijí obdobně na dávky dlouhodobé péče. 2. Správní komise vypracuje podrobný seznam dávek dlouhodobé péče, jež splňují kritéria uvedená v čl. 1 písm. vb) tohoto nařízení, přičemž se upřesní, které dávky jsou věcné a které peněžité. 3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy přiznat peněžité dávky dlouhodobé péče v souladu s ostatními kapitolami hlavy III, pokud dávka a zvláštní podmínky, které se na dávku vztahují, jsou uvedeny v příloze XII a za předpokladu, že výsledek této koordinace je pro příjemce přinejmenším stejně příznivý, jako kdyby dávka byla koordinována podle této kapitoly. Článek 35b Souběh dávek dlouhodobé péče 1. Jestliže příjemce peněžitých dávek dlouhodobé péče poskytovaných podle právních předpisů příslušného členského státu pobírá souběžně a podle této kapitoly věcné dávky dlouhodobé péče poskytované institucí místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě a instituce v prvním členském státě je podle článku 35c rovněž požádána o náhradu nákladů na tyto věcné dávky, uplatní se obecné ustanovení o předcházení souběhu dávek stanovené v článku 10, pouze s tímto omezením: částka peněžité dávky se sníží o nahraditelnou částku věcné dávky, na kterou by mohl být podle článku 35c uplatňován nárok u instituce prvního členského státu. 2. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotčené osoby méně příznivá než zásady stanovené v odstavci 1. Článek 35c Náhrada nákladů mezi institucemi 1. Článek 35 se použije obdobně na dávky dlouhodobé péče. 2. Jestliže právní předpisy členského státu, ve kterém se nachází příslušná instituce podle této kapitoly, neupravují věcné dávky dlouhodobé péče, instituce, která je nebo by byla v tomto členském státě podle kapitoly 1 příslušnou institucí pro náhradu věcných dávek v nemoci přiznaných v jiném členském státě, se považuje za příslušnou rovněž podle kapitoly 1a.“	

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu 1 (k 6. bodu odůvodnění).

Pozměňovací návrh 7

návrh nařízení

čl. 1 odst. 22

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Odchylně od odstavce 1 musí zcela nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo své poslední samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než v příslušném členském státě a která nezískala alespoň dvanáctiměsíční dobu pojištění pro případ nezaměstnanosti podle právních předpisů příslušného členského státu, být k dispozici službám zaměstnanosti členského státu bydliště. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů členského státu bydliště, jako by získala všechny doby pojištění podle právních předpisů tohoto členského státu. Tyto dávky poskytuje instituce členského státu bydliště. <i>Zcela nezaměstnaná osoba uvedená v tomto odstavci, která by měla nárok na dávky v nezaměstnanosti výhradně podle vnitrostátních předpisů příslušného členského státu, pokud zde měla bydliště, se místo toho může případně rozhodnout, že bude k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě a že bude pobírat dávky podle právních předpisů tohoto členského státu, jako by zde měla bydliště.</i>	2. Odchylně od odstavce 1 musí zcela nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo své poslední samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než v příslušném členském státě a která nezískala alespoň dvanáctiměsíční dobu pojištění pro případ nezaměstnanosti podle právních předpisů příslušného členského státu, být k dispozici službám zaměstnanosti členského státu bydliště. Taková osoba pobírá dávky podle právních předpisů členského státu bydliště, jako by získala všechny doby pojištění podle právních předpisů tohoto členského státu. Tyto dávky poskytuje instituce členského státu bydliště.

Odůvodnění

Výjimka nemá žádné důsledky, pokud z krátké doby trvání zaměstnání (nejvýše 12 měsíců) nevyplývají žádné nároky. V takovém případě by byla zbytečná. Pokud by z ní však nároky vyplývaly, konkrétně v souvislosti se započítatelnou dobou zaměstnání v jiných členských státech podle článku 6, pak by bylo třeba zdůvodnit, proč by členský stát, v němž měla daná osoba bydliště, měl tyto dávky poskytnout, ačkoli příspěvky obdržely jiné členské státy. Není v souladu ani s pravidly navrhovanými v článku 64, která v takových případech zaručují vývoz dávek.

Pozměňovací návrh 8

návrh nařízení

čl. 2 odst. 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V článku 19 se za odstavec 2 doplňují nové odstavce, které znějí: „3. Pokud je instituce požádána o vydání výše uvedeného potvrzení, musí provést řádné posouzení podstatných skutečností a zaručit správnost informací, na jejichž základě se potvrzení vydává“.	V článku 19 se za odstavec 2 doplňují nové odstavce, které znějí: „3. Pokud je instituce požádána o vydání výše uvedeného potvrzení, musí provést řádné posouzení podstatných skutečností“.

Odůvodnění

Instituce, které vydávají potvrzení, nemohou zaručit, že jsou tyto informace správné. Musejí se spoléhat na náležitě údaje od zaměstnavatelů. Instituce vydávající potvrzení zejména nemohou ručit za nepravdivé informace, pokud i ony samy byly informovány mylně.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ (VR),

Obecné připomínky

1. je zastáncem volné a spravedlivé mobility pracovní síly, a proto vítá přepracování pravidel koordinace sociálního zabezpečení v souvislosti s rostoucí mobilitou občanů v rámci EU;
2. konstatuje, že v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a s judikaturou Soudního dvora Evropské unie musí být tudíž volný pohyb pracovníků jakožto negativní integrace vnitřního trhu doplněn koordinací sociálního zabezpečení jakožto pozitivní integrací;
3. považuje Komisi předložený návrh na změnu nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a návrh nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, v zásadě za přiměřené a relevantní, a proto s nimi souhlasí;
4. připomíná Komisi její iniciativu v oblasti zlepšování právní úpravy a poukazuje na to, že komplexní regulační systém nařízení (ES) č. 883/2004 a (ES) č. 987/2009 musí zůstat jak pro orgány, tak pro občany srozumitelný, aby jim umožňoval pochopit právní situaci;
5. vyzdvihuje význam regionálních poradenských a podpůrných sítí pro mobilní občany EU. Jsou nezbytné k předcházení vykořisťování mobilních pracovníků a organizovanému podvodu. VR se zasazuje o posílení těchto sítí;
6. zdůrazňuje, že návrh Komise je nutný k zaručení volného pohybu pracovníků. Vzhledem k jednoznačnému právnímu základu, kterým je článek 48 SFEU, proto nejsou k návrhu Komise žádné připomínky z hlediska subsidiarity. Cíle zamýšlených opatření totiž nemohou být uspokojivě splněny na úrovni členských států, nýbrž z důvodu jejich rozsahu a/ nebo účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, neboť navrhovaná opatření zahrnují nadnárodní aspekty, jež členské státy ani regionální a místní orgány nemohou samy náležitě regulovat;
7. upozorňuje na to, že má velký zájem na pokračování odborného dialogu s Komisí o této problematice, a vyzdvihuje v této souvislosti význam zprávy o posouzení dopadů, kterou Komise v souladu s dohodou o spolupráci s VR v patřičnou dobu předloží;

Vysílání pracovníků

8. uvědomuje si, že bylo dosaženo pokroku v oblasti právní úpravy vysílání pracovníků a zlepšení v oblasti potvrzení o vyslání. Vítá, že Komise má být na základě nově doplněného článku 76a zmocněna k tomu, aby přijímala prováděcí akty podle článku 291 SFEU, kterými má být stanoven standardní postup pro vydávání, napadení a zrušení přenositelného dokumentu A1 (tzv. potvrzení A1), což znesnadní zneužívání těchto dokumentů. Navrhovaný postup může být vhodný zejména jako způsob, jak předcházet dlouhotrvajícím právním sporům potenciálně vedoucím až k řízení o porušení Smlouvy, a přispívat tak k právní stabilitě v EU;
9. připomíná, že aktualizace pravidel pro vystavování tzv. potvrzení A1, kterou obsahuje stávající návrh nařízení, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004, představuje prvek, který má s ohledem na potřebu zlepšení ochrany vyslaných pracovníků před sociálním zneužíváním v rámci současně probíhajícího přezkumu směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků zásadní význam. Vzhledem k významu tohoto aspektu je každý krok směrem k závazné, jasné a přímé úpravě budoucího přidělování potvrzení A1 velmi důležitý, a měla by mu být proto věnována zvláštní pozornost;
10. v souvislosti s vysíláním pracovníků poukazuje na to, že sociální zabezpečení do značné míry závisí na jasnosti předpisů a definic, a jednoznačný výklad důležitých pojmů, jako je „samostatná výdělečná činnost“ či „usazení“ by tak pomohl účinným způsobem čelit problémům, které představují fiktivní společnosti či falešná samostatná výdělečná činnost;

11. v této souvislosti Výbor připomíná svůj názor, že délka období, po jehož uplynutí se na pracovní poměr během vyslání vztahují v plné míře právní předpisy hostitelské země, by měla být 12 měsíců⁽¹⁾;

12. vyjadřuje politování nad zpožděním při zavádění elektronické výměny informací o sociálním zabezpečení (EESSI). Celoevropskou elektronickou výměnu informací považuje za nepostradatelnou;

Dávky v nemoci a dávky dlouhodobé péče

13. konstatuje, že koordinace dávek dlouhodobé péče rozšiřuje oblast působnosti koordinujících právních předpisů, což je nezbytné k dosažení cílů navrhovaného opatření. Zákaz kumulování dávek v nemoci a dávek dlouhodobé péče však bude v praxi zřejmě těžko proveditelný;

14. konstatuje, že ochrana nemocných pobývajících na území jednoho z členských států musí být zajištěna i v případě, že nemají právo v tomto členském státě pobývat. Odkazuje však v prvé řadě na to, že uznání krytí ze zdravotního pojištění platného v zahraničí podle stávajících právních předpisů EU lze často dosáhnout jen se značnými problémy a že v některých členských státech EU je osobám s nejistým zaměstnáním právo na zdravotní pojištění často zcela a neoprávněně odepřeno;

15. proto v zásadě vítá, že k odůvodnění účasti na zdravotním pojištění pro ekonomicky neaktivní a znevýhodněné občany EU je nutno udat pouze skutečné bydliště v jednom z členských států, nikoli však právo legálního pobytu. V této souvislosti musí být stanoveno, že hostitelský členský stát má právo na úhradu nákladů od příslušného členského státu;

Dávky v nezaměstnanosti

16. domnívá se, že nová pravidla koordinace dávek v nezaměstnanosti jsou přiměřená. Ačkoli výjimka stanovená v čl. 65 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004 pro krátkodobé pracovní poměry nepřesahující 12 měsíců nemusí být – přísně vzato – nutná, slouží vyjasnění textu;

17. vítá navržené prodloužení možnosti vývozu dávek v nezaměstnanosti ze tří na šest měsíců. Poukazuje nicméně na to, že by to mělo být spojeno s odpovídajícími aktivními politikami na trhu práce, které jsou klíčovým prvkem takzvaných „aktivačních strategií“, jež jsou zaměřeny na interakci mezi pojištěním pro případ nezaměstnanosti a asistenčními systémy, aktivními politikami na trhu práce a podmíněností podpory. Podle VR je třeba vyjasnit, jakým způsobem by členské státy měly mít možnost prodloužit dobu vývozu dávek nad rámec platných evropských právních předpisů. VR má však pochybnosti ohledně zvláštních pravidel pro dobu zaměstnání nepřesahující 12 měsíců;

Rodinné dávky

18. podtrhuje, že všichni občané EU mají nárok na rodinné sociální dávky v zemi, ve které jsou hlášeni, zaměstnání nebo povinni k dani, třebaže mohou mezi členskými státy existovat značné rozdíly ohledně nároku na jejich poskytnutí;

Zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky

19. uznává pravomoci vyplývající z judikatury Soudního dvora týkající se příslušnosti členských států pro poskytování sociální pomoci ekonomicky neaktivním osobám a vítá, že se poukazuje na skutečnost, že poskytování této pomoci musí být v souladu s evropskými základními a lidskými právy, což je zcela nové a důležité hledisko. Je třeba uvítat, že této skupině osob nebude v budoucnu odepřeno právo na zdravotní pojištění i v případě skutečného bydliště, a konstatuje, že tyto osoby by mohly mít možnost přiměřeným způsobem přispívat do systému zdravotního pojištění na základě svého obvyklého bydliště. Tím se však neřeší otázka, čím pak lze zdůvodnit omezení či dokonce odepření sociální pomoci. Rozšíření této zásady na osoby, které fakticky pobývají v jiném státě než v tom, jehož jsou státními příslušníky, zároveň vyžaduje, aby bylo její uplatňování regulováno, a to i s ohledem na zajištění stejného postupu a stejné odpovědnosti členských států;

Příhraniční pracovníci

20. vyjadřuje politování nad nedostatkem spolehlivých údajů a informací o počtu příhraničních pracovníků ve smyslu právní definice, kterou obsahuje nařízení (ES) č. 883/2004;

⁽¹⁾ Stanovisko VR Přezkum směrnice o vyslání pracovníků (COR-2016-02881).

21. upozorňuje na to, že příhraniční regiony mají bohaté zkušenosti s mobilními pracovníky. VR vyzývá Komisi a členské státy, aby těchto zkušeností využily. V této souvislosti vyzývá Komisi, aby posílila služby podporující přeshraniční mobilitu pracovních sil, které zajišťuje EURES (mj. i prostřednictvím stávajících přeshraničních partnerství EURES a vybízením k vytváření partnerství nových), a aby těmto službám umožnila shromažďovat spolehlivé informace o počtu a profilu přeshraničních pracovníků a jejich zaměstnavatelů.

V Bruselu dne 12. července 2017.

předseda
Evropského výboru regionů
Markku MARKKULA
